

Kérem, ne ütközzenek meg a furcsa címen. Hú kifejezője annak az egyensúlyából kibillent lelkiállapotnak, amiben az újraválasztásra kerülő régi tanácsstag leledzik a döntés perceiben. Sok ezer társammal együtt a mérleg serpenyőjében érzem magam, keblünkhez szorítva négy tanácsesztendő eredményeit, munkáját, sikereit. Vajjon a nép, a nagy mérlegelő, könnyűnek talál-e minket? Jogos az aggodalom, mert átpillantva a másik serpenyőre, mélyre húzza azt a sok hiba, mulasztás, le nem küzdött nehézség, terhelő elensúly.

Hol követi el az ember a legtöbb mulasztást? A szakmájában, amihez a legjobban ért. En mint orvos, bizonyára a főváros egészségügyi-tanácsai munkaterületén jártam úgy, hogy megszádlva nagy sikerektől, nem remélt eredményektől, elmentem megoldatlan problémák mellett, nem látván az erdtől a fát.

Az eredmények valóban nagyok voltak. A magyar egészségügyi világviszonylatban soha nem tartozott az utolsók közé. Orvosaink képzettsége, egyetemi klinikáink tudományos színvonala, gyógyszergyártásunk termékei előkelő rangot biztosítottak évtizedek óta. De a felszabadulás után mégis hatalmasat léptünk előre a nép, a dolgozók egyetemes egészségvédelme, ellátása terén. Megszüntettük a kiáltó ellentétet a társadalmi osztályok és rétegek ellátásában, minden dolgozó számára megnyílt a lehetőség és a jog az összes intézmények igénybevétele, a legjobb, legkorszerűbb, leghatásosabb vizsgálati és gyógyító módszerek és berendezések használatára. A szanatóriumok, a legjobb kórházak, a legkiválóbb szakorvosok, a gyógy- és üdülőhelyek, a legdrágább gyógyszerek, a legkorszerűbben felszerelt műtők és készülékek nem a kiváltságosok, a gazdagok, az előkelőségek számára, hanem a dolgozók használatára szolgálnak. Néhány esztendő alatt olyan eredmények születtek, amelyeket remélni sem lehetett. A **csecsemőhalandóság** oly alacsonyra szállt, hogy 100 újszülött közül 95 megéri egy éves születésnapját, tehát ki-

bírja a legkritikusabb hónapok megpróbáltatásait. **Tüdővészben** ma csak harmada pusztul el az öt évvel ezelőtinek. Néhány pusztító járványos betegség úgyszólván eltűnt a porondról. Az emberi élet tartama meghosszabbodott s a halálzási statisztikában az öregkorra jellemző kórformák dominálnak. Több gyermek születik, mint bármikor és hogy egészségesekek, azt bizonyítják a tanterem-gondjaink, mert nemcsak a lágra jönnek, de életben is maradnak ezek az édes kis porontyok, évente tízezerrel többen kerülnek a pesti általános iskolákba.

Vannak **szülészeti intézetek**, ahol egy év óta nem fordult elő haláleset. Vannak egészen új típusú **gyógyító intézményeink**, mint a **tökéletesen elkülönített László-kórházi pavilonok**, a **Schöpf-Merei koraszülött-kórház**, a **»vérvnyomás-központ«** a **János-kórházban**, az **új agy- és idegészeti klinika**. A tökéletesen kiépült onkológiai hálózat az egyik legveszélyesebb betegség, a **rák elleni küzdelem** bázisa lett. A **tüdőszűrések** szolgálata, a **terhesvédelmi tanácsadás**, az **iskolaorvosi hálózat** működése ma már kiterjed az egész fővárosi lakosság érintett tömegeire.

A kétségtelen eredmények vakító ragyogása mégse takarhatja el előlünk azokat a problémákat, amelyek az egész-

(Hely) bírja a legkritikusabb hónapok megpróbáltatásait. **Tüdővészben** ma csak harmada pusztul el az öt évvel ezelőtinek. Néhány pusztító járványos betegség úgyszólván eltűnt a porondról. Az emberi élet tartama meghosszabbodott s a halálzási statisztikában az öregkorra jellemző kórformák dominálnak. Több gyermek születik, mint bármikor és hogy egészségesekek, azt bizonyítják a tanterem-gondjaink, mert nemcsak a lágra jönnek, de életben is maradnak ezek az édes kis porontyok, évente tízezerrel többen kerülnek a pesti általános iskolákba.

Vannak **szülészeti intézetek**, ahol egy év óta nem fordult elő haláleset. Vannak egészen új típusú **gyógyító intézményeink**, mint a **tökéletesen elkülönített László-kórházi pavilonok**, a **Schöpf-Merei koraszülött-kórház**, a **»vérvnyomás-központ«** a **János-kórházban**, az **új agy- és idegészeti klinika**. A tökéletesen kiépült onkológiai hálózat az egyik legveszélyesebb betegség, a **rák elleni küzdelem** bázisa lett. A **tüdőszűrések** szolgálata, a **terhesvédelmi tanácsadás**, az **iskolaorvosi hálózat** működése ma már kiterjed az egész fővárosi lakosság érintett tömegeire.

A kétségtelen eredmények vakító ragyogása mégse takarhatja el előlünk azokat a problémákat, amelyek az egész-

Mi ennek az oka? Talán

több a beteg, mint régen? Nem. De akkor, a felszabadulás előtti szomorú korban, pisálkoltak az igények. Csak nagy betegséggel mentek orvoshoz, végső esetben kerültek kórházba, idült betegségét nem kezelte a munkás, luxusszámba ment volna a rheuma, izületi gyulladások, plasztikák, javító műtétek stb. kezeltetése és alkalmazása. De ez még nem minden. Százszázalékkal volt kevesebb az igényjogosultak száma. Megkötések és kizáró okok szerepeltek a munkásoknál is. A dolgozók nagy tömegei pedig teljesen ki voltak zárva az egészségügyi ellátás biztosítási fajtáiból.

De egészen mindegy, hogy mitől támad ez a sok jogos igény — ki kell elégíteni! Új rendelőintézeteket kell építeni számos területen, felszerelni azokat a modern orvostudomány minden vívmányával és meg kell szüntetnünk a zsúfoltságot. Minthogy azonban egy-egy ilyen nagyszabású intézmény tervezése, építése és felszerelése nem megy hónapok alatt, addig is segíteni kell a zsúfoltságon a körzeti orvosi rendelőik szakosításával, a meglévő rendelőintézetek kapacitásának emelésével és jobb elosztásával. Csepel, Újpest, Kispest problémáinak jó megoldása után most már javítani kell Óbuda, Angyalföld, Zugló, Budafok rendelőintézeti helyzetén is.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: **Gondolatok a mérlegen**
Írta: **dr. Pesta László fővárosi tanácsstag jelölt**

Forrás: *Nép Szava*
1954. XI. 28.

(Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy: *614*

Hely: .....

Idő: *" 4954 "*

Személy: .....

Helyszám: .....

Örvendezve a szocializmus-építőinek optimizmusán, ami a többi között a nagy gyermekhalálásban is mutatkozik, nekifutunk a csecsemő- és gyermekosztályok, szülészeti intézetek szaporításának. Az év végén elérjük a maximumot, megoldottuk a kérdést. Csak a hatnapos bölcsődék és az átmeneti gyermekotthonok száma nem fedezi még a szükségletet. Ugyanakkor azonban lemaradtunk a belgyógyászati és sebészeti kórházi szükséglettel szemben. Az ágynyilvántartónál hetekig kell várni az egyszerű, közönséges esetekkel, csak a gyors elhelyezést igénylő betegeket tudjuk azonnal felvenni. A magyarázat itt is az, hogy növelkedett a lakosság egészségügyi kultúrája, nem pedig a betegek száma. Megvan immár a joga és igénye minden dolgozónak, hogy ingyen használja a legjobb kórházakat és nem akar várni a kezelésre. Valamikor félt a kórház szagától is, hát még a hatalmas költségektől. Örülünk kell annak, hogy mindjárt a baj kezdetén keresi most a kórházat és ki kell elégítenünk minden jogos igényt.

Hogy hogyan? Valamennyiünk közös munkájával. A párt, a kormány és a tanács a legjobbat akarja. A nép, a lakosság, a dolgozók mondják meg, mit, hová és hogyan akarnak. A Hazafias Népfront

fővárosi, megyei, kerületi, járási és községi bizottságai hozzáfognak a községgazdasági terv kidolgozásához. A munkásosztálynak ebben is az élen kell járnia. **Ki kell dolgozni például a fővárosnak és minden kerületének egészségügyi fejlesztési tervét is**, alkalmazkodva az igényekhez és a dolgozó nép gazdasági teljesítő képességéhez. Az egészségügyi kormányzat és a tanácsok adnak hozzá szakembereket, a lakosságnak hozzá kell szólnia és tanácsával, ellenőrzésével, munkájával meg kell valósítani.

Eltárs, aki ma szavazatoddal döntesz a tanácsok szerényi összetétele felett, ne hagyj minket magunkra a választás után, a munkás négy esztendő folyamán sem. Légy velünk a tervezések és megvalósulások idején is, hogy az új tanácsok munkája meg-
hossa vágyaink teljesülését.